

DIENOS ŽINIOS

Nr. 114

Glasenbach, 1947 m. birželio mėn. 30 d.

PARYŽIAUS KONFERENCIJA STUMDASI PRIEKIN PAMAŽU

Bėvinas, Bidault ir Molotovas šestadieni dalyvavo antrame posėdyje. Seknadieni jie konferavo su savo patarėjais. Prancūzų ir anglų delegacijų pranešimus pasikalbėjimui žengia priekin labai pamažu. Bėvinas ir Bidault taciau siekia, kad pasikalbėjimai nebūtų užtęsti. Molotovas reikalauja pasikalbėjimus nutraukti, kad tuo tarpu būtų galima gauti informaciją iš Amerikos, ar pagalbos planas nesurastas su politinėmis sąlygomis. Be to, Rusija reikalauja techniska pagalbos plano pravedimą perduoti Jungtinių Tautų Organizacijai.

EISENHOWER PERSPEJO JAV KONGRESA

JAV senato biudžeto komisijai Amerikos kariuomenės gen. štabo viršininkas gen. Eisenhoweris pareiškė, kad Amerikos armija savo stiprumu toli atsilikusi nuo sovietų armijos. Generolas pareiškė, kad jis negalės tvirtinti, kad sekanciu dvylikos mėnesių laikotarpyje neįvyks karas. Karo ministerija netikinti, kad greitai įvyks ginkluotas susiremimas, bet reikia būti pasiruošus kiekvienam atvejui.

Todel generolas paprašė nemažinti karo reikalams biudžeto, nes tuo būtų žaidžiama su tautos saugumu.

ASTRI GEN. DE GAULLE KALBA PRIEŠ SOVIETUS

Vienoje kalboje gen. de Gaulle pareiškė, kad reikia saugotis nuo pavojingos hegemonijos, kurią sudaro sovietai Europoje. "As netvirtinu, - kalbojo buv. Prancūzijos valstybės galva, - kad šis milžiniškas aglomeratas (Rusija ir jos itafoje esančios Europos trečdalis) bandys greitai laiku užvaldyti pasaulį. Bet mes matome, kaip pamažu sukuriama hegemonija, kuri gali būti pati pavojingiausia, kokia bent istorijoje yra buvusi. Amerika yra labai susirūpinusi rusų ekspansine politika.

Tarp Amerikos ir Rusijos anksčiau ar vėliau gali įvykti gigantiškas konfliktas. Prancūzija turi būti su tais, kurie gali jai padėti, ypatinai su amerikiečiais, kurie gali tai žaidimą laimėti.

KOMUNISTŲ SAMOKSLAS

Graikų žiniu agentūros pranešimu graikų policija Solonikuose susekė komunistų rengiamą samokslą. Policija rado didžiulį sąrašą, kuriame buvo išvardinti asmenys, kuriuos komunistai turėjo nužudyti. Taip pat buvo atrasti ginklu, pragaro masinu ir bombų sandėliai. Daug komunistų suimta. Kvotoje jie prisipažino kaltais.

ĮVYKIS STEIERMARKO PASIENIJE

Pietu Steiermarke prie Schlosberg iš Jugoslavijos Austrijon išiveržusi automatiniais pistoletais, ginkluota gauja užpuolė žandarų grupę. Žandarai buvo blogai ginkluoti, todėl buvo priversti pasitraukti. Du žandarei nušauti ir du dingo be žinios.

Is netolimo vienkiemio ukininkas Kūabler norėjo priciti prie nušautųjų, bet ir i jį banditai atidengė ugnį. Ukininko žmona Marija, dvi dukterys ir sūnus Raimond sunkiai sužeisti. Pats ukininkas liko sveikas.

-Zydu teroristu laikraštis "Stern" liepia ateityje teroristams laikytis griežtos prosovietinės politikos.

-I Palestina evakuojami Lenkijos žydai, prics išvykstant, padegė Zufenhauseno stovyklą prie Stuttgarto.

.....

Č. Grincevičius,
Gimnazijos inspektorius

TIEMS, KURIE IŠTESĖJO
(Mokslo metus baigiant)

Šiandien mūsų gimnazija baigia mokslo metus. Rytoj šeši abiturientai gaus brandos atestatus, o būrys jaunuolių – klasių baigimo pažymėjimus. Ir šios vargo mokyklos, ištesėjusios savo pažadą nepaprasto vargo metais, iš mūsų kultūros ar tautos istorijos jau niekas neišbraks. Nesigiriant reikia pripažinti, kad mūsų kolonija, sugėbėjusi suorganizuoti ir ypač išlaikyti šį švątatimo židinį, pati yra išlaikiusi egzaminus. Nereik užmiršti, kad Austrijos miestai, turį dešimti tūkstančių gyventojų nesugeba daugiau suorganizuoti kaip tik progimnazija; mūsų gi tebuvo vos pora šintu.

Kai gimnazijos steigimo mintis iš buvusio komiteto kalkuliacijų perėjo į formavimą, steigėjams teko sutikti daugybę kliūčių ne tik iš svetimųjų, bet ju, kaip ir visada, netruko ir mūsų eilėse. Nepaslapstis, kad kai kurie itakingi kitų kolonijų asmenys į mūsų kvietimą prisidėti prie darbo atsakė su šypsena. Mūsų kolonijos užsimojimas jiems atrodė naivių nesubrendėlių svajone.

Tie, kurie nuošaliau šito darbo stovėjo, gal vargiai gali suprasti sunkumus, kurie lydėjo mokytojų darbą. Nebuvo neminimeliausių sąlygų, kurios būtinos mokytojui: nei literatūros, nei vadovėlių, nei mokslo priemonių, nei, pagaliau, programų ar instrukcijų. Ir kad gimnazija galėdavo, palyginti, sekmingai ištesėti metus, tai nenuilstamu ir pasišvenčiusiu mokytojų nuopelnas. Kai jie stėjo dirbti, niekas jų nekėlė klausimo, ar jiems kas už tai mokės ar ne, bet žiūrėjo pirmiausia lietuviškomis akimis. Buvo ir dar daugiau pastangų – kai kurie mokytojai į pamokas važinėjo iš tolimos provincijos. Buvo, deja, ir tokių, kurie į kvietimą atsakė: ne.

Mūsų mieliausias jaunimas – mokiniai, mūsų širdies dalelė, gal dar daugiau pakėlė sunkumų ir teisingai igijo jaunu didvyriu vardą. Prie bendrąjį tremtinių nedateklų ir vargų jiems prisidėjo nelengvi mokykliniai reikalavimai ir disciplina. Jaunuoliams, kurių dauguma jau buvo išėję iš mokyklinio amžiaus, po kelerių metų petraukos vėl sėsti į mokyklos suola ir susikaupti buvo nelengva. Ir nieko nebuvo gražesnio šiais metais, kaip kasdien matyti susirūpinusių mokinių būrius su užrastas rankose. Taip, nes vėl matėme mokinių luomą, kaip ir anais, senais ir gražiais Lietuvos laikais.

Bet ir ju daugelis neistesėjo. Tie, kurie gimnazijos suole tikėjosi rasti užuovėją nuo darbo prievolės, arba tik linksmai laika praleisti, apsiriko. Čia juos pasitiko dar sunkesnis darbas. Reikėjo dar ir savo kasdieniskumą bei įpročių dalį palikti prie mokyklinės šventovės durų. Kas pristigo valios ir ištvermės, tu šiandien besidžiaugiančiųjų eilėse nematome.

Šiandien ir mūsų širdys pilnos džiaugsmo ir kartu tam tikro nerimo. Džiaugsmo – matant linksmus, idėgusius jaunųjų entuzijastų veidus, kurie gal mums neprikaisios už sugėistus metus; nerimo – mes nežinome ar likimas mums leis vėl susirinkti rudeni čia ar kur kitur, ar begalėsime vėl išvysti jaunas, nesugėdintas, vilti keliančias sielas, kurias spėjome per šiuos metus pamilti. Jūs šie bendro darbo metai buvo paskutiniai, ir čia mums neteks susitikti, mes vėl norime vienu sakiniu pakartoti savo linkėjimus, kuriuos kartojome per metus: kad įgytos žinios ir patyrimas būtų pritaikytas svarbiausia Lietuvos vardo kėlimui ir jos teisiu ginimui. O kai vėl po ilgu metu kur susitiksim, nūbrėtumėm netvartą džiaugsmu matydami nedidelį jaunuolių širdis mūsų mėsą grūda užaugusi dideliu, gražiai žaliuojančiu medžiu.

Baigdami darbą reiškiamo padėką ir pagarbą gimnazijos steigėjams, mokytojams, kolonijos vadovybei, rėmėjams, ypačiai BALF'ui. Sveikimam savo mielius mokinius, ypačiai abiturientus, kuriais didžiuojamės. Toliau – visus auklėtojus!

Dienraštis leidžia Spaudos Darbuotojų Kolektyvas. Ats. r. d. J. Prakepapas.